

der en Gang er afsluttet og slaaet fast og, at der intet andet er at gøre end at respektere den.

Jeg skal endnu gøre en Bemærkning overfor en Udtalelse af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, der fremhævede, hvorledes afdøde Hørup var bleven populær ved at aabne en Port. Jeg har kendt afdøde Hørup meget nøje og sidet i Statsrevisionen sammen med ham i 19 Aar, og jeg lærte at respektere denne Mand paa mange Maader. Jeg tror endogsaa at turde sige, at trods de store Modsetninger, der vare mellem os, kom det dertil, at vi personlig havde noget tilovers for hinanden, og jeg vil dog nok ønske, at hans Minde blev knyttet til andre Ting end til Aabningen af denne Port. Dette er for mig et Eksempel paa, hvorledes man, naar man vil reklamere en Mand op til at blive populær, kan gøre det paa en kunstig og unaturlig Maade paa et saa lille og ubetydeligt Spørgsmaal som det at aabne en Port paa et bestemt Hjørne ind til Kongens Have. Jeg tror ikke, at nogen, som i øvrigt har nogen Fortjeneste, er tjent med at blive reklameret op til at være populær af en saadan Grund. Noget saadant synes jeg, at hans Venner maa bede ham fritaget for at lade ham blive reklameret op paa. Han havde tilvisse andre Fortjenester, og hans Person fortjener at blive erindret — det siger jeg, som er hans Modstander — af ganske andre Grunde end den, den ærede Ordfører har omtalt.

Naar det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) talte om den Korruption, som Anvendelsen af Ordener og Titler o. s. v. kunde medføre, saa vil jeg sige, ja, vi ere jo alle Mennesker, og jeg ved ikke, til hvem han sigter mest, naar han taler om Fare for Korruption. Jeg tror, at saadanne Ting som Titler og Ordener, der anvendes omkring i Verden, ikke ere farligere end saa mange andre; i hvert Fald er der ikke nogen Grund for mig til at indtage nogen anden Stilling til dette Spørgsmaal, end jeg i øvrigt er til Sinds, og jeg tror ikke, at denne Fare for Korruption har den Betydning, som det ærede Medlem vil tillægge den.

Alfred Christensen: Der er fra flere forskellige Sider talt om en Handel, der skulde være afsluttet i 1849 mellem Bondevennerne paa den ene Side og Regeringen paa den anden, hvorefter Danmark fik en fri Forfatning, og Kongen beholdt sin Ret til at uddele Adel, Titler,

Ordener og Rang osv., og man har herom paakaldt mit Vidnesbyrd. Angaaende denne Handel er jeg ganske ude af Stand til at afgive noget Vidnesbyrd, derimod kan jeg afgive følgende Vidnesbyrd, at jeg har hørt min afdøde Fader, Balthazar Christensen, meddele — det var i en større Kreds der hjemme — hvorledes det gik til ved Afviklingen af Enevælden, og at alt dette gik forholdsvis ganske let, indtil man kom til Spørgsmaalet om Ordener og Titler. Da blev det tilkendegivet Førerne for Bondevennerne gennem Monrad, at Kong Frederik VII. endnu betragtede sig som enevældig Monark og Enevoldsherre, og at den Rettighed vilde han ikke give Afkald paa, saa vilde han før lade være at underskrive en fri Forfatning, og dette falder meget vel i Traad med, hvad den ærede Konseilspræsident oplæste, nemlig at derefter stemte nogle af Bondevennerne, blandt andet min afdøde Fader, med Flertallet for ikke at sinke Sagen, men med disse Ord, at „gemt er ikke glemt“, idet Sagen aldeles ikke var givet bort ved nogen Handel, men bleven holdt aaben til Afgørelse ved en senere simpel Lov. Det er, hvad jeg kan huske, og det er, hvad jeg slutter deraf. Spørgsmaalet staar altsaa i dette Øjeblik aabent, som det har staaet før, og jeg ved ikke af, at den grundlovgivende Magt i nogen Maade har borthandlet Retten til at tage dette Spørgsmaal ind under den lovgivende Magt.

Hvad angaar min Stilling til det foreliggende Forslag til Lov om Afskaffelse af Adel, Titler, Ordener og Rang, vil jeg kun bemærke, at der er saa mange Veje til den menneskelige Naturs Fordærvelse, at jeg vilde være meget glad ved, om en af dem blev afskaffet, og det ser jeg vil kunne ske, hvis vi vedtog dette Lovforslag enten i den foreliggende eller i en noget lignende Skikkelse, og derfor er jeg en Tilhænger af Forslaget og ønsker det meget fremmet.

Birck: Jeg ønsker kun at sige til det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Winblad), der talte om, at Højre vilde rapse Ordenerne til sig, at jeg synes, at Ordet „rapse“ er et farligt Ord at bruge for det ærede Medlem efter det Forhold, hvori han staar til det foreliggende Forslag, som jo oprindeligt stammer fra hans gode Venner, de radikale, i hvert Fald stod det paa Odenseprogrammet, saa jeg har Lov til at gaa ud fra . . . (*Afbrydelse:* Det er Bergs Forslag) . . . Ja, jeg